

I det heliga landet finns fortfarande
Små frön av fred

Massmedierna sprider varje dag ny information om våldsamerhet i Mellanöstern. Nyheterna talar dock sällan om den andra verkligheten på området: människor och grupper som arbetar oförtrutet för fred och försoning i Israel och på Västbanken.

TEXT OCH FOTO:
PIRRE SAARIO

*Palestinska ungdomar
drömmar om en
ljusare morgondag*

Ra'afat

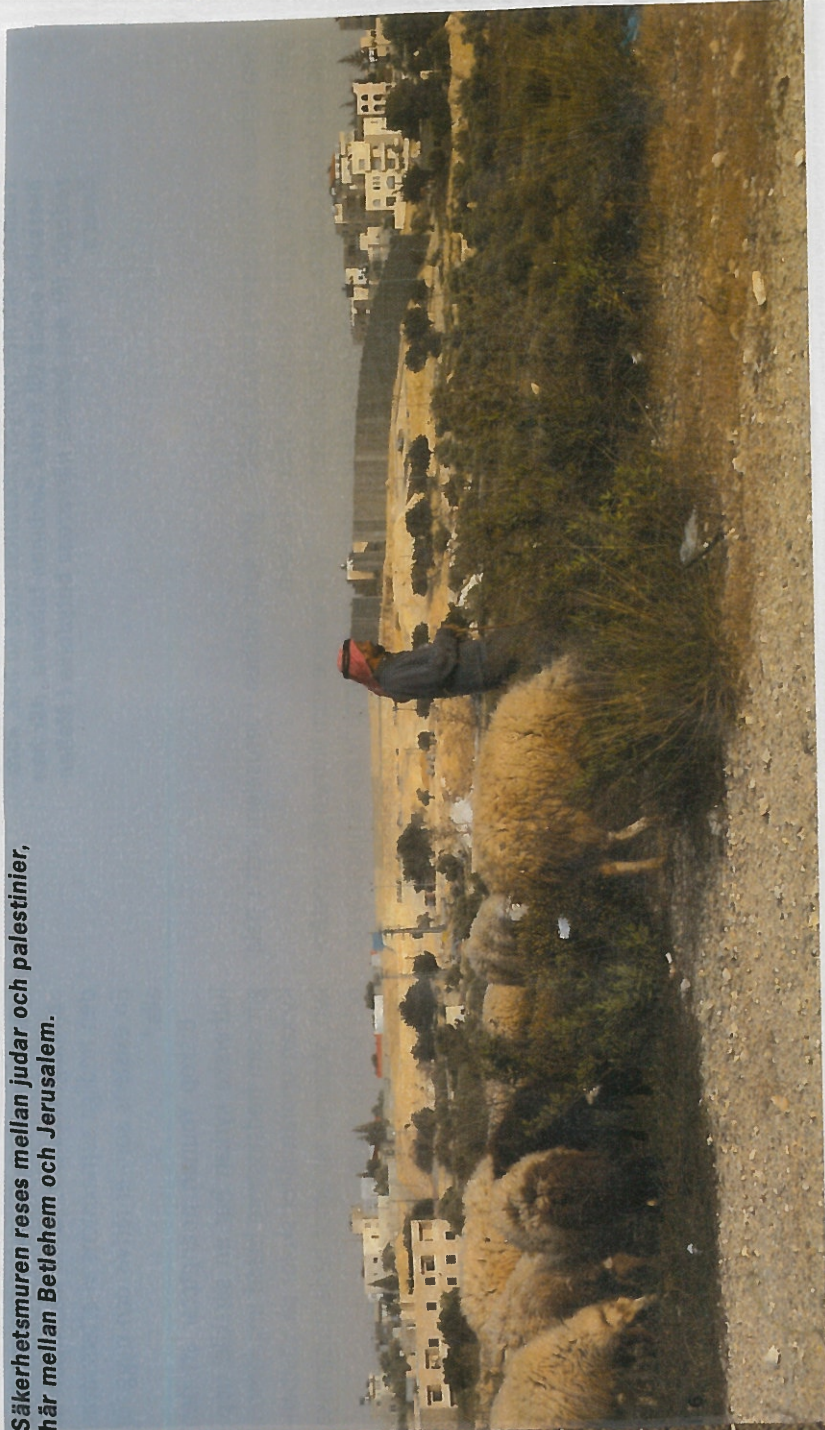

Abdallah

Muhammed

Säkerhetsmuren reses mellan judar och palestinier, här mellan Betlehem och Jerusalem.

FRED

Berättelse:

Shalom! (en vardaglig hälsning, som betyder fred)

”Jag heter Dani och är sexton år, och studerar för andra året i gymnasiet. Jag bor i Israel, i Haifa som ligger vid Medelhavets strand ganska långt norrut. Vår familj består av mamma och pappa, en äldre syster och två småbröder. Vi är judar. Pappa och mamma är födda här. De växte upp i samma kibbutz här vid havet. Deras föräldrar kom från Marocko och Polen.

I skolan tycker jag om gymnastik och datakunskap, men bäst är nog ändå kompisarna. I min klass finns det många från Etiopien och Ryssland som har flyttat hit. Det finns nog hitflyttade från andra länder också. De har lite annorlunda traditioner och i början pratade de hebreiska lite konstigt, man skrattade åt dem, men fort lärde de sig språket. I skolan vill de alla vara som oss israeler, men jag tror att deras föräldrar vill att de hemma talar sitt modersmål och på andra sätt också bevarar de egna traditionerna, fastän de är judar så som vi.

På fritiden spelar jag fotboll, laget är såklart Maccabi-Haifa. Vårt lag har många år vunnit Israel mästerskapen. Jag spelar ännu i juniorlaget, men när det är viktiga matcher är jag alltid med och hejar, med grön skjorta och halsduk. Ofta kommer också pappa och lillebror och titta på matchen.

På juniorträningarna är många arabiska ungdomar med. Min bästa kompis av dem är Ibrahim, en kristen arab, han är väldigt bra på fotboll. I vårt lag spelar också många muslimer. När vi spelar funderar vi aldrig på vem som är arab, och vem som är jude, det viktiga är att vi spelar bra tillsammans. I själva verket är vi stolta över att vi alla är vänner. Den ena av tränarna är arab. Han har en bilaffär i närheten av Haifa.

Jag önskar att jag, när jag blir vuxen, kan göra något för landets bästa. Genast efter skolan skall jag för tre år till armen. Ibland är det en skrämmande tanke, att kanske råka i en krigssituation. Nu också, dör det människor i terrordåd fast det inte är krig. Skolan vaktas

hela tiden. Två elever från vår skola dog för några år sedan i en bussbomb och min systers bästa kompis dog också i ett bombdåd på ett kafé. Då fylldes jag av hat. Jag tänker nog kämpa för det här landet. Men ibland funderar jag, var och vem fienden är? Israeler har länge krigat mot araber. Men Ibrahim och många andra som är araber, är inte fiender, utan bästa vänner och mångas arbetskamrater och goda grannar. Alla är rädda och alla måste visa sig starka. Israel är starkt, men det hjälper inte alltid.

Judarna tror, att allt en gång kommer att bli bra – sen när Messias kommer. Jag har hört, att kristna tror att Messias redan har kommit, att han var Jesus. Hur är det möjligt? Skulle jag våga gå med Ibrahim till hans församlings möte någon gång? Han säger, att det finns människor från många länder där, även israeliska judar...”

Fundera på:

Vilka av bibelns lärdomar passar in i Danis liv?

Vad betyder fred och ”säkerhet” i det dagliga livet?

Varför känner man rädsla för det okända? Tänk på t.ex. religion, historia, livssituation (rik, fattig), kultur och traditioner.

Praktisk uppgift:

Pussla med förbundna ögon. En i gruppen har inte förbundna ögon och dirigerar, de andra försöker koppla ihop så många pusselbitar som möjligt. Tid max. 2min.